

ת"פ 5617/06 - מדינת ישראל נגד מאיר בנארוש

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 17-06-5617 מדינת ישראל נ' בנארוש
לפני כבוד השופט איתן הרמלין

בעניין: מדינת ישראל
ע"י עו"ד מיכל אפלבויים ועו"ד רינת יצחקי
המאשימה
נגד
מאיר בנארוש
ע"י עו"ד עופר אשכנזי ועו"ד מיכל רובינשטיין
הנאשם

הכרעת דין

1. מן הנסיבות שאפרט להלן החלטתי לזכות את הנאשם, שאשמו לא הוכחה מעבר לספק סביר כנדרש במשפט הפלילי.

האיסומים:

2. הנאשם מואשם כי ב-28.5.2017 בסביבות השעה 17:00 הגיע לבני ברק ושאל עובי אורח הין מתגורר המתלוון מר ח"ר, שאותו יש לו "סכסוך משפטי". לפי הנטען בכתב האישום, "בהמשך" זהה הנאשם בפתח הרחובות עזרא וברסלב את המתלוון, היכה אותו במכות אגרוף בפנים ובכתף וקרע את חולצתו. לפי כתב האישום, במהלך התקיפה העזיקה המתלוון עזרה באמצעות מכשיר קשר, והנאים החל להימלט מן המקום, אך "נתפס וועוכב" על ידי אחרים. בשלב זה איים הנאשם לפি כתב האישום על המתלוון שלא ישכח מה שעשה לו, וינקוט בו. לפי כתב האישום, כתוצאה מן התקיפה נגרמו למתלוון כאבים בכתף ושריטה מדממת באף.

הרקע:

3. אין מחלוקת שבין הנאשם למתלוון סכסוך ממשך. הנאשם מאשר את המתלוון בכך שהביא להתקפות נישואיו הראשונים. כמו כן, הנאשם עסוק כפי הנראה במשך השנים האחרונות ביקורת חריפה נגד ארגון "השומרים" שהוא מנהל המתלוון. המתלוון מתאר ארגון זה כעוסק במלחמה בעברינות בני ברק תוך סיוע למשטרת והקפה על החוק, בעוד הנאשם מציג את הארגון כחברות ברוונים עברנית המוגנת על ידי המשטרה ללא הצדקה.

המחלוקה העובדתית הבסיסית:

4. המחלוקת העובדתית היסודית בין הנאשם למTELON היא אם כgresת המTELON הוא הותקף על ידי הנאשם ברחוב, ואחר כך הנאשם שחל להימלט "נתפס ועוכב" ברחוב עזרא, או שמא כgresת הנאשם הייתה תקנית רק ברחוב עזרא והוא שהותקף על ידי המTELON ואנשי ארגונו. כמובן קיימת גם האפשרות שהאמת שונה משתי גרסאות קוטביות אלה.

5. נוסף על המTELON לא העידו מטעם התביעה עדים לתקיפתו של המTELON על ידי הנאשם (שלפי טעنته התרחשה כאמור ברחוב ברסלב). אציו שההתביעה הגישה מזכיר (ת/5) בעניין דברים שמסר לפיה הטענה לשוטר עד ראייה בשם אלקנה הנדר, אך עד זה לא מסר עדות בבית המשפט כיון שעזב את הארץ, וכך שהדברים עצם אינם קבילים כאשר הדעה התביעה שלא תצליח להביא לעדות את הנדר, ביקשתי שתשקל מחדש את עמדתה בתיק לנוכח התפתחות זו). יתר על כן, התביעה לא חקרה ולא הזמינה לעדות את מי שהתקשרה למועד 100 והזמינה את המשטרה למקום התקנית האלים ברחוב עזרא 16 (ת/12). כמובן, גם דבריה של עדת ראייה "לכארית" זו בשיחתה עם מועד 100, אינם קבילים כיון שלא העידה במשפט.

6. אשר לשאלת אם הנאשם תקף את המTELON ברסלב לעומת עמדות בפניו אם כן עדויות הנאשם והמTELON בלבד.

ראיות לכך שהנאשם שאל עובי או רוח היכן מתגורר המTELON:

7. העידו בפני העדים יואל שישא ומair מנחם זאב גروس על כך שביום הרלוונטיפגש בהם אדם ברחוב ושאל אותם היכן מתגורר המTELON. שישא, שהוא בן דודו של המTELON, הראה לדבריו לשואל היכן מתגוררים הוריו של המTELON, והתקשר למTELON לספר לו שאדם פנה אליו לברר היכן הוא גר. גROS ציין שפגש את הנאשם (שאותו זיהה מאוחר יותר במסדר זיהוי תמונות) ברחוב ישמח משה בבני ברק (שלפי המפה הוא רחוב הנמצא בסמוך לפינת הרחובות ברסלב ועזרא). העד ציין "האקסן" היה סמוך למקום מגורייהם של הוריו של המTELON.

8. הנאשם הבהיר ששאל אנשים ברחוב היכן מתגורר המTELON. לדבריו, באותו שבוע עבר (במסגרת עבודות שירות) במוסד חינוכי בבני ברק ולאחר סיום העבודה נסע עם רכבו לאכול במסעדה הנמצאת ברחוב עזרא, וזה הסיבה להמצאו במקום. בדיקה שערכה ההגנה במהלך המשפט העלתה שהנאשם עבר ביום הרלוונטי במוסד חינוכי בבני ברק שבוע טען (אם כי עבר שם ביום זה בלבד והמוסד נמצא ברחוב קלישר הסמוך לרחוב פרדו שאט שמו ציין הנאשם - נ/8, נ/9).

דו"ח הפעולה ועדותו של השוטר אפרים פינקל על כך שהTELON הפגוע ישב על הנאשם

9. בדו"ח הפעולה שכותב השוטר אפרים פינקל (ת/15) נכתב כי ביום האירוע מעט לפני 17:00 הגיע יחד עם הפיקח איל שרביט לרחוב עזרא 16. במקום ראה השוטר את המTELON ח"ר, שדים מאפו וחולצתו הייתה קרועה, יושב על

הנאשם. לפי דוח הפעולה, ח"ר סיפר לשוטר פינקל כי שכנים מרחוק ישבו בביתו וסבירו לו שהנאשם שאל הין גרים הוריו (של המתلون). ח"ר המשיך וסביר לשוטר שחייב אחר הנאשם, והאחרון התנצל עליו לפטע באגופים ונמלט מהמקום. ח"ר הוסיף וסביר שרדף אחרי הנאשם לרחוב עזרה ושם הצליח להשתלט עליו (מדובר בדברים קבילים כאמור קרבען אלימות לפי הוראות סעיף 10 לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971 - מצבו הפיזי של ח"ר מלמד שאמנם היה קרבען למעשה אלים בין אם לפי גרסתו ובין אם בנסיבות שונות). לעומת זאת, הנאשם טען בפני פינקל שעבר באותו מקום במקורה והמתلون ח"ר התנצל עליו והחל להזכירו. לפי הדוח, על הנאשם לא נראה סימני אלימות.

10. בעדותו בבית המשפט אמר פינקל כי ההודעה שנמסרה לו במערכת הקשר הייתה שיש קטטה ברחוב עזרא 16 (המקום שבו מצא את המתلون ישב פצוע על הנאשם). פינקל סיפר כי ח"ר היה היחיד שישב על הנאשם לפני הזיכר לו, אך מסבב התגונדו עשרות ואולי אף מאות אנשים. לדבריו, עצר את הנאשם ולא את ח"ר, כיוון שהח"ר התлонן על עבירה חמורה יותר וגם נזקק לטיפול רפואי, והוא הניח שאחריו שיקבל טיפול ויתיצב לחקירה. פינקל הוסיף ותיאר את ח"ר כמו שהוא "קרוע ממכות" עם סימני אלימות על פניו ועל גופו (כאשר הכוונה היא כאמור לחולצה קרועה וש:right שירטת מדממת באף). בתגובה לשאלת הסניגור על כך שגם חולצת הנאשם הייתה קרועה, אמר פינקל שכנראה הקרע בחולצתו היה פחות בולט. פינקל הסביר שהפקח שהוא איתו בשטח, איל שרביט, לא רשם דוח כיוון שאין זו דרך של פקחים לרשום דוחות במקרים מעין זה.

מצבי של הנאשם ושל המתلون לפי תמונותיהם בתקח החקירה והתייעוד הרפואי

11. בצלומו במשטרה (ת/9) נראה המתلون מר ח"ר כשחולצטו קרועה, יש לו דם קרוש על האף, ידו השמאלית מוחזקת במטללה עשוי תחבושת, ופניו מיסורים. בהחלטה לשחררו מחדר המין נכתב כי הייתה לו שריטה קטנה בקשר האף ו"רגשות דיפוזית במישוש" (רגשות שאינה ממוקדת בנקודה מסוימת) בכתף שמאל.

12. בצלומו של הנאשם במשטרה שלושה ימים לאחר התקירית (ת/24) נראה קרע קטן בחולצתו וכפתור חסר שנראה כי נטלש ממקומו. כמו כן נראה פצע שפוף בידו ושריטות בפניו וביד.

עדותו של אברהם גלבר על הדיווח על תקופת ח"ר ועל שייחתם במהלך התקיפה

13. עדותו במשטרה של אברהם גלבר, איש ארגון "השומרים" (ת/2), הוגשה כתחליף לעדותו הראשית. לדבריו, ראה בווטסאפ של הארגון הודעה על כך שהח"ר הותקף וمبקש עזרה. בהודעת הווטסאפ צוין הין הותקף. לדבריו, התקשר מיד אל ח"ר, ושמע אותו צעק: "אי. אי. אני חוטף פה מכות" (מדובר בדברים שאף הם קבילים כאמור קרבען אלימות, וראו גם ת/4). בעקבות זאת, הזמן גלבר למקום תגבורת.

14. בחקירה הנגדית הסביר גלבר כי בהודעת הווטסאפ שקרה, ולא נשלה על ידי ח"ר עצמו, נאמר כי ח"ר "מוחקף"

(כלומר, בזמן הווה), והוא השתמש בזמן עבר כיוון שנחקר לאחר המקרה. עוד סיפר גלבר על שיתוף הפעולה הבדיקה של ארגון "השומרים" עם משטרת רמת גן. גלבר אישר כי הנאשם משמש את ארגון "השומרים". העד לאזכיר כיצד ידע למסור למשטרה את שמו של אלקנה הנדר כעד לתקיפה, ומדוע עשה זאת רק לאחר שהעיד במשטרה (ראו ת/5).

עדותו של שמעון זילברשלג על הודיעתו של ח"ר במירס על כך שהוא מותקף ברוחב ברסלוב

15. שמעון זילברשלג העיד שהגיע לרוחב עזרא (קרוב למסудה שבה טען הנאשם שאכל או התכוון לאכול) בעקבות הודיעתו של המתלונן ח"ר על כך שתוקפים אותו ברוחב ברסלוב. לשאלת הסניגור מדוע הגיע לרוחב עזרא אם ח"ר הודיע שהוא מותקף בברסלוב, השיב זילברשלג שכך הודיעו כוננים של ארגון "השומרים". זילברשלג דחה את טענות הסניגור שלפיה ישב בעצמו על הנאשם. לדבריו, כאשר הגיע למקום כבר היה הנאשם אזוק, ומסבב היו עשרות אנשים. העד מסר שאינו זכר שהסייע את ח"ר לבית החולים.

עדות המתלונן

16. המתלונן, מר ח"ר, העיד בעדותו הראשית שהוא ייסד לפני יותר מ-10 שנים את ארגון "השומרים" הנלחם בפשיעה בבני ברק, ביום האירוע התקשר אליו, לדבריו, בן דודו, ומספר לו שאדם כלשהו שאל אותו ואת זאב גروس הין הוא גר. בעקבות זאת הגיע בעצמו לאזור ביתם של הוריו וחיפש את אותו אדם. לדבריו, יצא אל אחורי הבניין בשכיל המוביל לכיוון רחוב ברסלוב, וזה ראה את הנאשם רץ לכיוונו, וכאשר ראה אותו החל הנאשם "לפוץ אותו במכות" ו"הוריד אותו לרצפה", והם התחלו להתגלל יחד על הארץ. תוך כדי כך שלפ' המתלונן לדבריו את מכשיר המירס והודיעו שתוקפים אותו והוא נזקק לסייע. בעקבות דיווח זה הגיעו למקום "מתנדבים עם סיירות", והנائم החל לבסוף מכיוון רחוב עזרא לכיוון רחוב ברסלוב. הוא עצמו (ח"ר) רץ אחורי וצעק שיתפסו, ובחוורי ישיבות רבים הצדקו למקומות, תפסו את הנאשם והחזיקו אותו עד בוא המשטרה.

17. כאשר ביקשה התובעת מן המתלונן שיתאר את התקיפה עצמה, אמר: "הוא רץ לכיווני. נתן לי מכות, והתגלגלנו ביחד על הארץ. אני לא זכר לבדוק איזה מכות הוא נתן לי". כששאלה אותו התובעת: "מה קרה לך בעקבות הפיצוצים?", השיב ח"ר שמכシリ המכirs שלו נשבר. כשהציגה לו את תמונותיו (ת/9), אמר: "הו לי כאבים בידים ושניתה באף. נשברו לי המשקפיים". התובעת נתנה למצלון לרענן את זכרונו מתוך עדותו במשטרה, ואז אמר כך: "**הוא רץ אליו לכיווני. התגלגלנו מכות. תוך כדי התגלגלנו על הרצפה. או שהוא הפיל אותי... אני חזר שוב. הוא רץ לכיווני אז התחלנו קטטה.**". לאחר תשובה זו הפנתה שוב התובעת את המתלונן לדברים שמסר בחקירת המשטרה, ואז אמר: "אחרי שקרأتي, ראייתי שהוא נתן לי בוקסים. אני זכר שהוא התנצל עלי, אבל אני לא זכר בדיק באיזו צורה" [1].

18. בחקירה הנגדית סיפר המתלונן על פעילותו של ארגון "השומרים" ואישר שהארגון משתייך פועלה עם המשטרה. בחקירה הנגדית טען המתלונן כי כאשר נתפס הנאשם על ידי אזרחים שאחזו בו עד לבוא המשטרה, הוא עצמו עמד

בצד ושותח בטלפון[2]. לדבריו, הוא היה בלי משקפיו שהנאשם "העיף ממנה" ברוחוב ברסלב, והם נשברו. למתלון לא היה הסבר מדוע לא הזכיר בחקירת המשטרת שמשקפיו נשברו. המתלון הכחיש נחרצות את טענותו של השוטר אפרים פינקל שהוא (ח"ר) ישב על הנאשם, כשזו הוצאה לו על ידי הסניגור[3]. המתלון הגדר במלים "שקר וכזב" את גרסת הנאשם שלפיה הוא (ח"ר) ואדם נוסף התקיפו אותו ברוחוב עזרא בלי שקדמה לכך כל תקירת ברוחוב ברסלב. בתגובה להציג גרסת הנאשם על ידי הסניגור, אמר המתלון: "שקר וכזב. הוא חיפש אותו ברוחוב ברסלב מתחת לבית של ההורים שלו, שם הוא תקף אותו והפיל אותו לארץ, אז הוא ברוחוב עזרא". חלק ניכר מהחקירה הנגדית עסק בסכסוך האישי בין המתלון לנאשם, בפעולותו של הנאשם נגד ארגון "השומרים", בקשרים של ח"ר למשטרת ובעורבותו בחקירת התיק הספרטני. הוואיל ולא מצאתו של עניינים אלה חשיבות לצורך הכרעתו בתיק, לא אתיחס אליהם כאן.

עדויות הנאשם

19. בהודעתו הראשונה במשטרת שנגבהה ביום האירוע (ת/1) סיפר הנאשם על הסכסוך בין לבן המתלון, הכחיש שפנה לאנשים ברוחוב בחיפוש אחר ביתו של המתלון ומספר שהוא עובד בבית ספר ברוחוב פרדו בבני ברק במשך שבוע, והגיע לרוחוב עזרא על מנת לאכול במסעדה המזוהה שם. לטענותו, המתלון קיבל דיווח על כך שהוא נמצא במסעדה, הגיע למקום ותקף אותו יחד עם עוד 30 בחורים, שקרעו את בגדיו. עוד טען ח"ר פנה אליו ואמר לו שבשל לשון הרע שהוא מוציא נגדו הוא יכול כשותר להביא למעצמו, והוא לו לעמוד במקום. לאחר שסירב לצאת להוראותו של ח"ר והחל ללכט, נדחף על ידי ח"ר ושני אנשים נוספים שהוא עמו. ח"ר העזיק למקום עוד אנשים, והוא וחבריו בעטו בברכו של הנאשם, משכו בחולצתו, הורו לו ליפול על הארץ, ואמרו לו שהוא עצור. לדבריו, הוא לא רצה לשבת על הארץ ונעמד, אז "נתנו לו פיצוצים לפנים". במהלך העימות נפל מן המדרכה לכਬש ושם "התחלו לכסח אותו", ואוטובוס שעבר במקום נעצר. לדבריו, כשהשאלו ח"ר על ידי אנשים מודיעו הוא מרביץ, השיב שהנאשם חמוד בתקיפות בת זוגו ובתו. הנאשם הוסיף שאנשים ישבו לו על החזה ודרכו על ראשו, וח"ר אמר להם: "הכלב הזה שמספרם אותנו בראשות החברתיות, ומכפיש אותנו, בוא נראה לו מי אנחנו, ושלא יעוז לו שום קלום".

הנאשם הכחיש גם את הטענה (שעליה לא חזר המתלון במשפט), שלפיה הנאשם איים עליו.

20. בהודעתו השנייה, שנגבהה יומיים לאחר התקורת (ת/19), סיפר הנאשם שלאחר סיום עבודתו בבית הספר ברוחוב פרדו הלך לאכול ברחוב עזרא, וראה אדם הדומה למתלון ש"מתכפת עליו", ומידי נדלקה אצלו נורה אדומה כיון שגם בעבר ח"ר ערך מעקבים אחרים. לדבריו, המשיך ללכט ברוחוב ואז נעצר לידיו רכב גדול, וממנו יצא המתלון ואדם נוסף, שחצאו את;cabin ואמרו לו לעצור. הוא שאל את ח"ר מה רצונו, והآخر השיב שהוא (הנאשם) "ישלם" על לשון הרע שהוא מפי. לדבריו, אמר לח"ר שאין הוא חייב לציתו לו, כיון שאינו שוטר, אך ח"ר אמר שהוא שוטר שתבוא נידית ותיקח אותו. הנאשם ביקש להפסיק ללבת כשהוא משוחח בטלפון, אך ח"ר לקח ממנו את המכשיר, ולכן עצר. ח"ר וחברו החלו לדוחוף אותו והצתרף אליו אליהם גם אותו אדם שתכפת עליו. השלושה אמרו לו לשכב על הארץ והוא לא רצה בכך, ואז הבחר שהגיא עם ח"ר (שםו יואלי) חבט בו באגרוף, והוא הופל ארזכה. הנאשם דחה את הטענה שchipsh באוטו יומם את ח"ר ושאל אנשים ברוחוב היכן הוא גור. דברים דומים אמר הנאשם גם בעימות שנערכ בינו לבין ח"ר באותו היום (ת/18). שתי עדויות נוספות נגבו מן הנאשם כעבור שבוע, אך לא עסקו בלב העניין והתאפשרו בשיתוף פעולה חלקו של הנאשם (ת/3, ת/8).

21. הופעתו של הנאשם בפני היתה חריגה עד כדי כך שההתובעת העלתה בסיכוןיה סימני שאלת בראותו הנפשית של הנאשם. כך למשל, בשלב מסויים של העדות הביע הנאשם את בטחונו בכך שההתובעת מכירה את המתלוון שהוא בן טיפוחה של המשטרה[4], בהמשך הביע חשש שההתובעת תרביץ לו (אך על פי שלא היה כל היבט מאיים בהופעתה)[5], וכאשר פניתי אליו אני בשאלות, החל לבחון במבטו את פינות האולם כאלו הוא תר אחרא מצלמות, ואמר שהוא מפחד שירביצו לו[6]. לנוכח חריגותה של הופעתו של הנאשם בפני אביה את תוכנה הספרטיפי בקיצור יחסי.

22. את עדותו הראשית פתח הנאשם בתיאור הסכסוך ביןו לבין המתלוון ח"ר. אחר כך פנה לתאר את שairע ביום הרלוננטי. לדבריו, באותו יום סיים את עבודתו בבית ספר בני ברק (במסגרת עבודות שירות) בשעה 15:16, והلن 4-3 רחובות לרחוב עזרא. בעוברו ברחוב עזרא ראה רכב עם צ'קלקה עבר. הרכב עשה פניות פרסה, וח"ר יצא מתוכו, וסימן לו לעצור (לא הרחק מן המסעדה שבה סיפר במשטרה שאכל). לדבריו, ח"ר פנה אליו בדברים אודות גירושתו ואודות סרט שפօרטם. כשביקש הנאשם לעזוב את המקום, אמר לו ח"ר שהוא מעוכב. הוא שאל את ח"ר מכך מה הוא מעככו שהרי אינו שוטר, וח"ר השיב שהוא "ראש ארגון 'השומרים' ומשמש כמפקד התחנה של העיר בני ברק עם המשטרה". בשלב זה ביקש להתקשר לאשתו ולהגיד לה שיש בעיה עם המשטרה, אז התחיל ח"ר לתקוף אותו יחד עם עוד 3-4 נשים, אף הצעיק במכשיר הקשר אנשים נוספים, ואמר להם שהנאום משמש את הארגון בפייסבוק ובויטווב ומספר על מה שקרה בעבר, וביקש שייטפו בו באגרסיביות ובאלימות. עם הזמן הגיעו עוד ועד פעילים של הארגון וחסמו את הרחוב מכוניות עם צופרים וצ'קלקות. לדבריו, הוא הוכה מכות קשות, כשהראש המוכם "שלושה חברים מזרחים שעבדו אצלנו בארגון". נשים "דפקו לו על הרגליים ועל הידיים וישבו לו על בית החזה", ואחד התוקפים אפילו היכה אותו באמצעות קסדה. בשלב מסוים התגלגל לכיביש, ונוגה האוטובוס ירד, ואמר להם לא להרביץ. ח"ר היה לפרקם עליו ולפרקם הילך הצדיה לדבר במכשיר המירס. כשה הגיעו השוטר והפקח "נראה לו טוב". הנאשם הכחיש את טענת ח"ר שתקף אותו במקום אחר.

23. במהלך חקירתו הגדית שנייה הנאשם גרסתו ייחסית לעדות הראשית וטען שלאחר סיום העבודה נסע במכוניתו למקום החניה שיד בית הספר שבו עבד לכיוון המסעדה שבה התכוון לאכול ברחוב עזרא. הנאשם הכחיש ששאל אנשים אודות מקום מגוריו של המתלוון. הנאשם תיאר את ארגון "השומרים" במיללים קשות ביותר, וטען שהארגון זוכה להגנת מרחב דן של משטרת ישראל. בהמשך אמר: "עם ישראל עבר שואה, אני עברתי טבח, עברתי שואה על ידי ח"ר, על ידי מרחב דן שנתן לו גושפנקא ורישון לחסל אותנו... אם יש שיתוף פעולה עם המשטרה, תבדקו, זה עוזל. אני אומר מה שעברתי - את השואה, את הטבח, בקהל צלול וברורו". הנאשם הכחיש שגרם חבלות כלשהן לח"ר, והכחיש שנקרעה חולצתו. לדבריו, "לא היה אופציה לשום מגע. ממן? לא נגעתי בו ברגם... אני מסביר רק היגיונית, עובדתית. אני מסביר עובדתית. זה ארגון פשע. אי אפשר לגעת בראש. אי אפשר לגעת בח"ר. זה כמו מפקד. אני לא פגעתי בו לא נגעתי בו. חד וחלק, לא נקרעה לו החולצה". כשנשאל על טענותיו של ח"ר כי נחבל, השיב הנאשם: "זה כמו חזין תעouthים השאלות האלה... זה חזריז שמתחפש לעורב. הכל פה הצגה של רמאות, הכל פה דמעות של תנין...". את השוטר פינקל תיאר הנאשם כמו שהציל את חייו, ואילו על הפקח שהיה איתו אמר הנאשם שהוא "התנהג כברבר. חיית אדם. כפרא אדם". לטענותו "מספר עצום" של תוקפים ישבו עליו עד כדי שהתקשה לנשומם, ובקשר זה פנה לתובעת במילים: "אני מבקש שתתגali אמפתיה ואנושיות ואל תركדי לי על הדם".

הכרעה

24. עדי התביעה ובכללם המתלוון הותרו על רושם חיווי. עדויותיהם היו משכנעות בהרבה מעדותו הבעייתי של הנאשם, שאotta תיארתי לעיל, אף סבירות יותר מבחינות רבות. עם זאת, בכך אין די, שכן במשפט הפלילי יש להוכיח את אשמת הנאשם מעבר לספק סביר, וספק שזכה נותר בתיק זה. כפי שהזכירתי כבר, רק עד ייחד מתאר את תקיפתו של ח"ר על ידי הנאשם, והוא ח"ר עצמו. כמובן, בעניין תקיפתו של ח"ר על ידי הנאשם ניצבות זו מול זו עדויותיהם של ח"ר הטוען שהנ帀ה תקף אותו ברחוב ברסלב ומולה עדותו של הנאשם שמקיחס זאת וטוען שה"ר ואחרים תקפו אותו ברחוב עזרא. במצב דברים זה על עדותו של ח"ר לעמוד במבחן מחמיר, והוא אינה עומדת בו, שכן ח"ר טוען שככל לא ניתן את ידו על הנאשם ברחוב עזרא, בעוד השוטר פינקל כתוב בדו"ח הפעולה שלו והעד במשפט, שכש הגיעו למקום שבו ח"ר על הנאשם, וח"ר הכחיש עובדה זו בצוורה נחרצת. בכך נחלשת מכך אמינותו עדותו של ח"ר, שכן אין כל סיבה לפיקפק בעדותו של פינקל שהוא גורם ניטראלי באירוע. כמו כן, כפי שתיארתי לעיל, עיון בתמונות הנאשם והמתלוון מלמד כי שניהם נחבלו לכאהר חבלות קלות בתקירתה. התרשםות זו מצטרפת לתיאור שמסר ח"ר עצמו באחד משלבי עדותו בבית המשפט ואשר הבאתה גם לעיל: **"הוא רץ אליו לכינויו התחלנו מכות. תוך כדי התגלגלנו על הרצפה. או שהוא הפיל אותו... אני חוזרשוב. הוא רץ לכינויו אז הקטנה".** קיימת אפשרות ממשית שהזהו התיאור המדוקדק ביותר של ההתרשות. כמובן, שהנ帀ה לא תקף את המתלוון באופן חד צדי, אלא שמדובר היה בקטנה שלא ברור מי החל בה. גם אם הנאשם פנה לעוברי האורח שישא וגורס בשאלת היכן מתגורר המתלוון ובעקבות זאת הגיע המתלוון למקום, אין בכך כדי להוכיח שהנ帀ה הוא שהיכה ראשון. זה המקום לציין שה"ר לא העומד לדין בדיון מערובתו באירוע. לאלה יש להוסיף כי בתיק זה היה מחדל חקירות שפגע בהגנת הנאשם מזה וביכולת לקבוע ממצאים נגדו מעבר לספק סביר מזה. כוונתי היא לכך שלא נגבתה עדות ממי שהתקשרה למשטרת דיווחה כעדת ראייה על מה שהתרחש ברחוב עזרא 16. למחדל זה משמעות רבה, שהרי לפי תיאורו של ח"ר למעשה ברחוב עזרא לא יירע דבר שהצדיק פניה למשטרת, אך שהעובדת שהייתה מי שהתקשרה להטלון במשטרת (לפי פינקל הדיווח שנמסר לו הוא על קטנה במקום זה) במקומות שבו ח"ר טוען שלא התרחש דבר פוגעת אף היא במשקל עדותו של ח"ר (לענין השלכותיו הראיות של מחדל חקירותי מעין זה ראו למשל ע"פ 5386/05 **ביל אלחורי נ' מדינת ישראל** (2006)). למחדל חקירותי זה מctrافت העובدةשמי שהייתה לפי הטענה עד הראייה היחיד לתקירתה ברחוב ברסלב (אלקנה הנדרל) לא מסר עדות בבית המשפט. עוד יש לציין כי היו הבדלים בין עדותו של ח"ר בחקירה לעדותו בבית המשפט בעניין האופן שבין הותקף (כאמור לעיל, התובעת ניסתה אף לרענן את זכרונו בעניין זה). יתר על כן, בבית המשפט לא חזר המתלוון על הטענה שהנ帀ה איים עליו במהלך התקירתה. מעבר לכך שאי אזכרו בעדותו במשפט של האיום שבמשטרת טען שהושמעו כלפי הביא לכך שזכיתו את הנאשם מעבירות האiomים כבר בשלב של אין להשיב לאשמה, הבדל גרסאות זה פוגע כמובן גם במשקל עדותו של ח"ר באופן כללי.

25. השורה התחתונה היא שעל אף העובدة שעדי התביעה ובכללם המתלוון הותרו על רושם חיווי וגרסת עדי התביעה משכנעת יותר מגרסתו של הנאשם, עדין גרסה זו לא הוכחה מעבר לספק סביר כנדרש במשפט הפלילי, וכן אני מזכה את הנאשם מכל האישומים נגדו.

26. לנוכח זיכוי של הנאשם איinci מוצא להתייחס לשילט הטענות הנוספות של ההגנה.

ניתנה היום, 18 באוקטובר 2020, במעמד הצדדים.

-
- [1] כל הצעיטוטים בפסקה זו מתוך עמ' 49 לפרוטוקול, 20-4.
- [2] עמ' 52 לפרוטוקול, ש' 33-24.
- [3] החל בעמ' 53 לפרוטוקול, ש' 31 ועד עמ' 54 לפרוטוקול, ש' 24, וכן עמ' 54, ש' 33-31.
- [4] החל בעמ' 105 לפרוטוקול, ש' 29 והמשך בעמוד הבא.
- [5] עמ' 111 לפרוטוקול, ש' 23.
- [6] עמ' 112 לפרוטוקול, ש' 6.